

I - ni - me - ne on kui ro - hi, mis siin e - hib hom - mi - kut,
 õh - tul on ta a - se tü - hi, ju - ba on ta ka - du - nud,

ka - du - nud, kui voo - lav ve - si, närt - si - nud, kui lil - le - õis,

lah - ku - nud, sest sur - ma - kä - si põr - mu - lap - se ä - ra viis.

2. Surma tõsidust mind tundma
 eluajal õpeta,
 et võin kohtus aru anda,
 Issand, kui seal küsid Sa,
 kuidas aega kasutasin,
 mille Sinult kingiks sain,
 kas ma selles ustav olin,
 mis mu hooleks andsid siin.

3. Issand, meie eluase
 oled Sina alati,
 üle kõige kaduvuse
 aitad põlvest põlveni.
 Kuigi käime surmarada,
 ikka käid Sa meie eel,
 oma lapsi unustada
 ei Sa taha ristiteel.

Viis: "Armas Jeesus, armastaja"

(O du Liebe, meiner Liebe)

Adam Prese, 1620-1701.

Sõnad: tundmatu autor, prohvet Jesaja ainetel.